

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 57. Epistola S. Barnabæ. Doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](#)

Lebeus cognominatus, erat S. Jacobi fra- Sæculum I.
ter Episcopi Jerosolymitani. A. C. 97.

§. LVII.

*Epistola S. Barnabæ. Ejus
Doctrina.*

Ad idem tempus referri potest S. Barnabæ secundi Ordinis Apostoli Epistola, quæ si non prius, saltem non multo post Jerosolymæ excidium scripta est. Duabus constat partibus, prima est Doctrinalis præcipue contra Judæos; altera est Moralis. Post orationis exordium, in quo tenerrimæ charitatis indicia elucentur; ex Prophetarum auctoritate demonstrat, Sacrificia Legis antiquæ a Deo cap. 2. edit. esse rejecta, ut oblationi humanæ novæ Legis IESu Christi, quæ jugum necessitatis non imponit, cederent. Eorundem auctoritate ostendit, jejunia sine aliis bonis operibus Deo accepta non esse; ultima tempora a Daniele prædicta jam advenisse; Judæis nullatenus credendum, foedus suum idem esse cum nostro asserentibus; *Fædus enim eorum Lege de S. Barnabæ finitum erat, in tabulis lapideis descri- Epistola.* pta, quas Moyses confregit, ut Judæos banc Legem idololatriæ criminè ammisce ostenderet; at IESu Christi charitas impressa est cordibus nostris. Deinde Apostolus de IESu Christi Passione dis-

Coteler.

c. 3.

c. 5.

A a 3 serit,

Sæculum I.
A. C. 97.

serit, eamque ab Isaia Prophetæ præmonstratum comprobat; & subjungit:

Isa. 53.

Passus est lubentissime pro animabus nostris, ille qui mundi Dominus est, cui ante rerum omnium creationem dictum est: Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram. Discite igitur; qua ratione & ordine tanta ab hominibus perpeti decreverit; Prophetæ de Christo vaticinati fuerant, & vaticinandi gratiam a nemine alio, nisi ab ipso Christo acceperant; Christus Jesus, ut mortem destrueret, & resurrectionem demonstraret, in carne apparere voluit; id enim erat necessarium, ut adimpleret promissiones factas Patriarchis, ut novum sibi præpararet populum electum, & ipse in terris homo factus præmonstraret, se post mortuorum resurrectionem omnes judicaturum. Tumque filios Israel docens, & tot, tantaque miracula, & prodigia perpetrans, amoris sui excessum manifestavit. Quando Apostolos prædicando Evangelio elegit, viros in profundum iniquitatis delapsos, ostendit, se non venisse vocare justos, sed peccatores ad penitentiam, hoc ipso Filium Dei se probans. Si enim, cum Filius Dei esset, ad nos veniens non induisset se carne, quomodo nos miseri homunciones eum conspicere valuissimus; nemo vivens videt Deum; quomodo enim Filium Dei intueri,

Gen. 1. 26.

*intueri potuissimus nos, quibus, si solem
occidentem aspicimus, nempe ejus crea- Sæculum I.
turam, oculi caligant? ideo igitur Fi- A. C. 97.*

*lius Dei in carne venit, ut peccata eo-
rum, qui præmissos Prophetas usque ad
mortem persecuti sunt, compleverentur, ideo
passus est.*

Tum S. Barnabas monstrare pergit,
quomodo JESU Christi Passio a Prophetis
prædicta fuisset; & quomodo Christus
sit ille lapis Mysticus, de quo propheta-
verant. Christum etiam per terram
promissionis fluentem lac, & mel fuisse
figuratum, eo quod per regenerationem
nos ad sanctam infantiam reduceret; *at-*
qui, ait: primo melle, deinde lacte infan-
tes nutriuntur. Revera mos erat apud
antiquos, neo-natis pro nutrimento mel,
& lac ingerere; inde etiam illa antiqua
adeo Ecclesiæ Cæremonia, quod utrum-
que Neo-baptizatis gustandum præbere-
tur. JESU Christi iterum figuræ fuisse, *Levit. 16.*
illos duos hircos, qui in festo expiatio-
num offerebantur, unus ut super altari
combureretur, alter ut in desertum pro-
pelleretur, imposito ei peccatorum to-
tius populi maledicto. Ejusdem etiam
figuram fuisse, illam juvencam, cuius
combustæ cinis purificationibus adhibe-
batur. Ulterius S. Barnabas demonstrat,
veram circumcisionem esse illam, qua au-
res, & cor hominis circumciderentur, &

c. 6.

c. 7.

c. 3.

Num. 19.

Aa 4 taliter

Sæculum I.
A. C. 97.

S. Barnabæ
Epistola.

taliter dociles, obedientesque redderentur; circumcisionem vero corporis illam non esse, quam Deus principaliter mandasset; *Nam, inquit: omnes Syri, Arabes, Ægyptii, Idolorum Sacrificuli sunt circumcisi, num autem etiam ideo defædere Divino antiqui, vel novi Testamenti participant?*

c. 10.

Deinde S. Barnabas orationem vertit ad animalia, quibus vesci, Lege vetitum erat, & eam Legem per allegorias morales exponit; *Vitanda sunt, inquit: illorum hominum consortia, qui sub his animalibus adumbrantur. Porci voluptuosos, & ingratos adumbrant, qui nunquam nisi premente necessitate Dominorum suorum recordantur. Per volucres rapaces intelliguntur fures, qui in turpi otio laboribus alienis, & rebus vivunt. Pisces semper in profundo aquæ, nunquam in superficie natantes, figura sunt peccatorum impænitentium. Lepus, byæna, mustella impuritatis symbola sunt;* hic Apostolus illud de his animalibus supponit; quod de illis vulgo credebatur, historiæ naturalis veritatem non examinans. Sic deinde pergit: *Animalia ruminantia, & quorum carnes manducare licitum est, justos denotant, nutrimentum spirituale, quod tribuit, & largitur Deus, meditantes; divisæ pedum ungulæ significant, justos in hoc mundo*

do ambulantes, vitam futuram exspecta- Sæculum I.
 re. In hac etiam Epistola S. Barnabas A. C. 98.
 Mysterium aquæ extollit laudibus, quod
 elementum in multis Prophetarum locis
 S. Baptismum præfigurat, nec non My-
 sterium ligni, præcipue serpentis ænei,
 Crucis nempe figuram. Ostendit etiam
 fœdus Dei, & hæreditatem magis nobis
 deberi, quam Judæis, propter vatici-
 nium Rebeccæ datum; ex duabus nem- Gen. 25.
 pe Gentibus, quas in utero gestabat, ma- 21.
 jorem minori esse servituram. Et ite-
 rum propter Benedictionem, quam dedit Gen. 48.
 Patriarcha Jacob Ephraim fratri minori,
 post-habito Manasse natu majore. Tum
 prosequitur; fœdus Testamenti a DEO
 juratum fuisse Judæis, per Moysen illis
 traditum, & Judæos quidem se his pro-
 missis indignos reddidisse, nobis vero
 Christianis eadem profuisse, postquam
 Dominus JESUS ea ab illis in nos transtu-
 lit, pro nobis mortem passus, redimens
 nos, & ex tenebris ad lucem protrahens,
 ut essemus populus ejus sanctus. De
 Sabbato deinde loquens, ait; Sex creatio-
 nis dies totidem annorum millia signifi-
 care, Deumque sex millium annorum spa-
 tio omnia terminaturum; Die septimo
 Dei Filium apparitum, ut impios judi-
 cet; tum Solem, Lunam, astra esse im-
 mutanda, & initium diei octavæ, princi-
 pium alterius mundi futurum. Ideo; ad-
 dit:
 Aa 5

c. 11.

c. 12.

c. 13.

Gen. 25.

21.

Gen. 48.

9. 11.

c. 15.

Sæculum I. dit: *in lætitia diem octavam transfigimus,*
 A.C. 98. *qua JESUS Christus resuscitatus est.* Tum

c. 16.

sic pergit: *Supereft, ut de Templo disse-*
ram; quomodo infelices Judæi in Tem-
plum potuerunt ponere spem suam, & non
magis in Deum ipsum, qui creavit eos?
videntur enim omnes Dei Leges in Tem-
pli cultu voluisse includere, sicut Gentili-
les Deorum suorum potestatem ad unum
fanum coarctare voluerunt. Tum citat

Isa. 40. 12. Isaiam Prophetam, subjungitque: Hoc ita

66. 1. contigit, quia Dominis suis bellum move-

49. 17. runt, modo templum ab inimicis eorum de-

Clem. 2. letum est. Attamen ulterius S. Barnabas

Strom. p. 410 ostendit;

S. Barnabæ Deo vero aliud extructum esse

Epistola. Templum, scilicet in cordibus nostris;

corda enim nostra prius fuisse structuram

corruptibilem, quasi manibus hominum

factam, & Idolorum Templum; postquam

autem Deus in cordibus nostris inhabita-

re coepisset, remissis peccatis nostris, nos-

que per passionem, & mortem suam in

novas creaturas regenerasset, corda no-

nstra Templum Dei fieri. Tunc Deum

vere in nobis habitare per verbum fidei

suæ, per vocationem ad spem promissio-

nis suæ, per sapientiam justificationum

suarum, & præcepta Doctrinæ suæ; tunc i-

psum per se in nobis prophetizare, & nobis

Templi januam aperire, id est, os nostrum,

nobis, antea mortis mancipiis; tunc no-

bis dari gratiam pœnitentiæ, & ingres-

sum

sum in Templum incorruptibile. Pergit Sæculum I.
 Apostolus in hunc modum: *Qui enim* A. C. 98.
salvari desiderat, non respicit hominem,
sed eum, qui in ipso habitat, & ex eo lo-
quitur; stupefactus, quod talia verba nun-
quam audiverit ex ore hominis, neque au-
dire expetierit. Talis homo est Templum
spirituale Domino ædificatum. Hic est
tenor primæ partis Epistolæ S. Barnabæ,
quam sic claudit: Quantum puto, omnia,
quæ erant in mente mea, simpliciter ex-
posui, & nihil eorum omisi, quæ saluti
vestræ facere possunt; dico autem de re-
bus hujus sæculi præsentis, si enim vobis de
rebus futuri sæculi loquerer, non intelli-
geretis, eo quod in parabolis tantum expri-
mi possint.

§. LVIII.

S. Barnabæ Doctrina Moralis.

Secunda Epistolæ pars Doctrinam Mora-
 lem continet, & praxin. *Transeamus,*
inquit: ad aliam Doctrinam. Duæ sunt viæ
a se valde diversæ, via lucis, & via tene-
brarum, illi præsident Angeli Dei, qui du-
cunt ad lucem, isti Angeli Satanae. Ille
est Dominus omnium sæculorum, iste est
Princeps hujus temporis, & iniquitatis.
Hæc est igitur via lucis; si quis es, qui per
opera tua ad destinatam tibi æternam fe-
licitatem pervenire anhelas; Diliges eum,
qui te creavit; eum glorificabis, qui te
morte

n. 18.

c. 19.